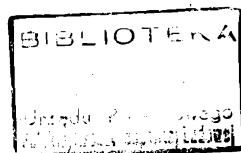

Warszawa, 21 czerwca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24884.

Kl. 37 b, 2/02.

37a 1/90

Carl Helfenstein
(Lucerna, Szwajcaria).

Płyta budowlana.

Zgłoszono 6 września 1933 r.

Udzielono 28 kwietnia 1937 r.

Pierwszeństwo: 10 sierpnia 1933 r. (Szwajcaria).

Znane są płyty budowlane, składające się z dwóch warstw trzciny, przy czym pręty każdej warstwy są ułożone względem prętów warstwy sąsiedniej w przybliżeniu pod kątem prostym. Do połączenia poszczególnych warstw ze sobą stosuje się twarde lepiszcze, np. gips lub cement. Płyty takie łatwo jednak pękają i nasiakają wodą, a ponieważ osuszanie lepiszcza wymaga pewnego okresu czasu, więc wykonywanie płyt jest utrudnione.

Wynalazek usuwa powyższe wady, stosując jako lepiszcze, łączące ze sobą warstwy trzciny, bitumy naturalne lub sztuczne.

Na rysunku uwidoczniono przykład wy-

konania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia płytę w widoku z przodu, fig. 2 — w przekroju podłużnym, a fig. 3 — w przekroju poprzecznym.

Liczba 1 oznacza płyty z trzciny, połączone ze sobą za pomocą drutów 2, a liczba 3 — warstwę bitumów naturalnych lub sztucznych, łączącą ze sobą warstwy trzciny i tworzącą ewentualnie górną i dolną powierzchnię płyty.

Płyty według wynalazku posiadają mały ciężar, są tanie, nie pękają i chronią budowlę od zmian temperatury, a dzięki zastosowaniu bitumów naturalnych lub sztucznych nie przepuszczają wody.

Płyty te nadają się przy budowie stropów jako podkład na podłogi oraz do innych podobnych celów.

Zastrzeżenie patentowe.

Płyta budowlana, składająca się co najmniej z dwóch warstw prętów z trzciny, przy czym pręty każdej warstwy są ułożone

w przybliżeniu pod kątem prostym względem prętów warstwy sąsiedniej, zamiętna tym, że pojedyncze warstwy są ze sobą połączone za pomocą bitumów naturalnych lub sztucznych.

Carl Helfenstein.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

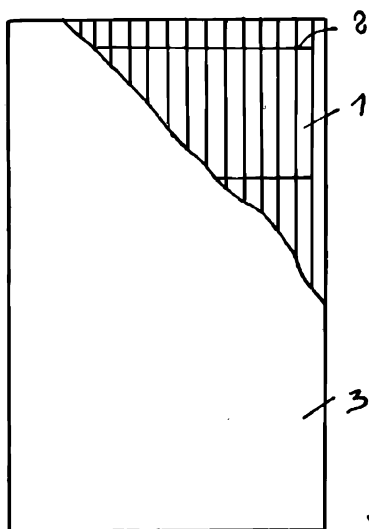

Fig. 2.

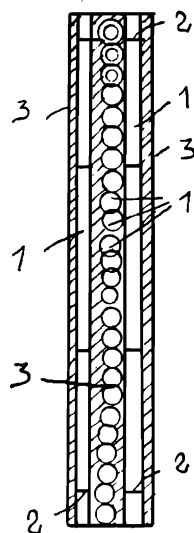

Fig. 3.

